

Ktoré právo sa uplatňuje? - Slovinsko

OBSAH

- 1 **Pramene platných noriem**
 - 1.1 **Vnútroštátne normy**
 - 1.2 **Mnohostranné medzinárodné dohovory**
 - 1.3 **Hlavné dvojstranné dohovory**
- 2 **Uplatňovanie kolíznych noriem**
 - 2.1 **Povinnosť sudcu uplatniť kolízne normy z vlastnej iniciatívy**
 - 2.2 **Spätný odkaz**
 - 2.3 **Zmena kolízneho kritéria**
 - 2.4 **Výnimky z obvyklého použitia kolíznych noriem**
 - 2.5 **Zistenie obsahu cudzieho práva**
- 3 **Kolízne normy**
 - 3.1 **Zmluvné záväzky a právne úkony**
 - 3.2 **Mimozmluvné záväzky**
 - 3.3 **Osobný štatút, jeho aspekty týkajúce sa občianskeho štatútu (meno, bydlisko, spôsobilosť)**
 - 3.4 **Vznik vzťahu rodič – dieťa vrátane adopcie**
 - 3.4.1 **Vznik vzťahu rodič – dieťa**
 - 3.4.2 **Adopcia**
 - 3.5 **Manželstvo, nemanželské páry, partnerstvá, rozvod, súdna rozluka, vyživovacia povinnosť**
 - 3.5.1 **Manželstvo**
 - 3.5.2 **Nemanželské páry a partnerstvá**
 - 3.5.3 **Rozvod a súdna rozluka**
 - 3.5.4 **Vyživovacia povinnosť**
 - 3.6 **Majetkové vzťahy medzi manželmi**
 - 3.7 **Závety a dedičstvo**
 - 3.8 **Nehnuteľnosti**
 - 3.9 **Platobná neschopnosť**

1 **Pramene platných noriem**

1.1 **Vnútroštátne normy**

Základným zákonom, ktorým sa stanovujú všeobecné pravidlá medzinárodného práva súkromného, je zákon o medzinárodnom práve súkromnom a súvisiacich postupoch [*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*; skrátené „ZMZPP“, Úradný vestník Slovenskej republiky (*Uradni list RS*) č. 56/99]. Konkrétne kolízie právnych poriadkov sa riadia zákonmi v oblasti rôznych tém [napríklad zákon o finančných transakciách, insolvenčnom konaní a povinnej likvidácii (*Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju*; skrátené „ZFPPIPP“].

1.2 Mnohostranné medzinárodné dohovory

Dohovory, ktoré Slovenská republika ratifikovala a uverejnila, sú priamo uplatniteľné a majú prednosť pred vnútroštátnym právom. Kolízne normy sa riadia nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I), ktoré sa vzťahuje na členské štáty, ktoré sa zaviazali zmeniť Rímsky dohovor z 19. júna 1980 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky, a nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 z 11. júla 2007 o rozhodnom práve pre mimozmluvné záväzky (Rím II). Kolízne normy sa nachádzajú aj v mnohostranných dohovoroch prijatých [Haagskym dohovorom](#) o medzinárodnom práve súkromnom, ktorý Slovenská republika podpísala.

1.3 Hlavné dvojstranné dohovory

Kolízne normy sa nachádzajú aj v dvojstranných dohovoroch o právnej pomoci uzavretých s Rakúskom, Bulharskom, Českou republikou, Francúzskom, Maďarskom, Mongolskom, Poľskom, Rumunskom, Ruskou federáciou a Slovenskom. Zoznam dohovorov je k dispozícii na [webových stránkach ministerstva](#).

2 Uplatňovanie kolíznych noriem

2.1 Povinnosť sudcu uplatniť kolízne normy z vlastnej iniciatívy

Sudca je viazaný právom, ktorým sa riadi kolízia právnych poriadkov, strany sa však môžu slobodne dohodnúť, ktorým právom sa bude riadiť ich právny vzťah. V takom prípade sa uplatňuje právo, ktoré si zmluvné strany vybrali. Okrem toho, právo, ktoré by sa za zvyčajných okolností uplatňovalo v súlade so zákonom o medzinárodnom práve súkromnom a súvisiacich postupoch, sa nebude uplatňovať v prípade, keď je na základe všetkých okolností zrejmé, že neexistuje nijaké významné spojenie práva, ktoré sa má uplatňovať, s príslušným právnym vzťahom, existuje však podstatne užšie spojenie s iným právom.

2.2 Spätný odkaz

Zásada spätného a ďalšieho odkazu sa uvádza v článku 6 zákona o medzinárodnom práve súkromnom a súvisiacich postupoch a stanovuje sa ňou, že v prípade, keď pri rozhodovaní o tom, ktoré právo sa má uplatniť, normy cudzieho štátu odkazujú na slovenské právo, vtedy sa uplatní slovenské právo bez toho, aby sa zohľadňovali slovenské pokyny týkajúce sa výberu práva, ktoré sa má uplatňovať. Toto ustanovenie sa netýka situácií, keď si strany zvolia rozhodné právo.

2.3 Zmena kolízneho kritéria

V konkrétnej kolíznej norme, ktorou sa riadia premenlivé kolízne kritériá, sa zvyčajne vymedzuje aj čas, keď sa má táto norma uplatňovať. Určité kolízne kritériá obsahujú situáciu, ktorá je rozhodujúca pri voľbe rozhodného práva stanoveného v kolíznej norme (napríklad: štátna príslušnosť závetcu pri zostavovaní závetu), kým za iných okolností môžu zmeny kolíznych kritérií znamenať, že sa uplatní právo iného systému právneho poriadku. V prípadoch trvalých vzťahov je nevyhnutné uplatniť zásadu uznania už nadobudnutých práv.

2.4 Výnimky z obvyklého použitia kolíznych noriem

Právo určené na základe zákona o medzinárodnom práve súkromnom a súvisiacich postupoch sa neuplatňuje, ak by bol účinok jeho uplatnenia v rozpore so slovenským právnym poriadkom. Konceptia verejného poriadku je právna norma vyjadrená prostredníctvom judikatúry. Vo väčšine prípadov je založená na ústavných normách štátu, základných zásadách vnútroštátneho práva a morálnych zásadách.

2.5 Zistenie obsahu cudzieho práva

Súd alebo iný príslušný orgán z vlastného podnetu vymedzuje obsah cudzieho právneho poriadku, ktorý sa má uplatniť, s použitím oznámenia o cudzom právnym poriadku ministerstva spravodlivosti alebo tým, že preskúma obsah cudzieho právneho poriadku nejakým iným vhodným spôsobom. Zmluvné strany môžu predložiť verejný alebo iný dokument príslušného cudzieho orgánu alebo inštitúcie týkajúcej sa obsahu cudzieho právneho poriadku. Ak v konkrétnom prípade nemožno určiť obsah cudzieho právneho poriadku, uplatňuje sa slovenské právo.

3 Kolízne normy

3.1 Zmluvné záväzky a právne úkony

V súvislosti s členskými štátmi sa v Slovenskej republike uplatňuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky, ktorým sa nahrádza vnútroštátne právo, ktorým sa riadi hmotné právo. Vo veciach, v ktorých sa neuplatňuje toto nariadenie, sa v náležitých prípadoch uplatňujú dvojstranné dohovory. Ak neexistujú nijaké dvojstranné dohovory, uplatňuje sa vnútroštátne právo, ktorým sa riadi kolízia právnych poriadkov v zmluvných vzťahoch (zákon o medzinárodnom práve súkromnom a súvisiacich postupoch).

Všeobecná kolízna norma:

V zákone o medzinárodnom práve súkromnom a súvisiacich postupoch sa stanovuje, že právo vybrané zmluvnými stranami sa uplatňuje na ich zmluvu, pokiaľ sa v zákone alebo medzinárodnom dohovore nestanovuje inak. Želanie zmluvných strán vo veci voľby rozhodného práva sa môže výslovne uviesť alebo sa v ustanoveniach zmluvy môže jasne odkazovať na dané právo, ktoré bolo vybrané, či naň môžu jasne odkazovať iné okolnosti. Platnosť zmluvy sa potom preskúma v súlade s vybraným právom. Ak si zmluvné strany nezvolili rozhodné právo, uplatňuje sa právo, ktoré je najrelevantnejšie. Ak okolnosti nepoukazujú na iné právo, uplatňuje sa právo štátu, v ktorom má strana s povinnosťou vykonať základné prvky zmluvy trvalý pobyt alebo hlavné miesto podnikateľskej činnosti.

Právom štátu, v ktorom pracovník zvyčajne vykonáva svoju prácu, sa riadia pracovné zmluvy. Súhlasom s uplatňovaním odlišného práva v pracovnej zmluve strany nemôžu vylúčiť záväzné ustanovenia o ochrane práv zamestnancov nachádzajúce sa v práve štátu, ktoré by sa uplatňovalo, keby si zmluvné strany nezvolili iné právo.

Spotrebiteľská zmluva je zmluva na prepravu tovaru, prenos práv a/alebo služieb spotrebiteľovi. Spotrebiteľ je osoba, ktorá nadobúda tovar, práva alebo služby prevažne na osobné použitie alebo na použitie v domácnosti. Medzi spotrebiteľské zmluvy nepatrí zmluva o preprave alebo zmluva týkajúca sa poskytovania služieb spotrebiteľovi, keď sa táto zmluva vykonáva v plnom rozsahu za hranicami štátu, v ktorom má spotrebiteľ trvalý pobyt. Bez ohľadu na ustanovenia zákona o medzinárodnom práve súkromnom a súvisiacich postupoch sa spotrebiteľská zmluva riadi právom štátu, v ktorom má spotrebiteľ pobyt, kde bola zmluva uzatvorená na základe ponuky alebo inzercie v danom štáte alebo na základe toho, že spotrebiteľ podnikol kroky potrebné na uzatvorenie zmluvy v danom štáte, že spotrebiteľom je partner zmluvnej strany alebo že jej zástupca získa objednávku spotrebiteľa v danom štáte, alebo v prípade, keď bola kúpna zmluva uzatvorená v inom štáte, že spotrebiteľ podal objednávku v inom štáte, alebo keď cestu zorganizoval predávajúci s úmyslom podporiť uzavretie takýchto zmlúv.

V uvedených scenároch sa zmluvné strany nemôžu dohodnúť o uplatňovaní práva, ktoré vylučuje záväzné ustanovenia týkajúce sa práv na ochranu spotrebiteľov, ktoré sa uplatňujú v štáte, v ktorom má spotrebiteľ trvalý pobyt.

V prípade zmlúv súvisiacich s nehnuteľnosťami sa vždy uplatňuje právo štátu, v ktorom sa táto nehnuteľnosť nachádza.

Ak sa zmluvné strany nedohodli inak, na vzťah medzi nimi sa uplatňuje všeobecná kolízna norma aj v prípade rozhodnutia, odkedy má nadobúdateľ hnuťelnej veci právo na jej výrobky a plody, a v prípade rozhodnutia, odkedy nadobúdateľ prijal riziká týkajúce sa danej veci.

Okrem toho, ak sa zmluvné strany nedohodli inak, spôsob doručenia veci a opatrenia potrebné pre prípad, keď je dodávka zamietnutá, sa riadia právom štátu, do ktorého mala byť vec doručená.

Pokiaľ ide o účinok postúpenia pohľadávky alebo prevzatia dlhu: právne postavenie všetkých dlžníkov alebo veriteľov, ktorí sa na postúpení alebo prevzatí nezúčastňujú priamo, sa riadi tým istým právom, ktorým sa riadi samotné postúpenie alebo prevzatie.

Rozhodné právo pre hlavnú transakciu sa uplatňuje na pomocné transakcie, pokiaľ sa rozhodlo inak.

Na jednostranné právne transakcie sa uplatňuje právo štátu, v ktorom má dlžník trvalý pobyt alebo sídlo.

3.2 Mimosmluvné záväzky

Vzhľadom na mimosmluvné záväzky, ktoré sa neriadia medzinárodným dohovorom alebo nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 864/2007 z 11. júla 2007 o rozhodnom práve pre mimosmluvné záväzky (Rím II), sa v kolíznych normách stanovuje, že sa uplatňuje vnútroštátne právo.

V zákone o medzinárodnom práve súkromnom a súvisiacich postupoch sa stanovuje, že na mimosmluvné záväzky sa uplatňuje právo štátu, v ktorom bol spáchaný skutok. Právo štátu, v ktorom vznikli následky, sa uplatňuje vtedy, keď je toto právo priaznivejšie voči obeť, a to za predpokladu, že obeť mala alebo mohla predvídať prípadné následky. Ak takéto právo nemá úzku súvislosť so vzťahom, ale existuje spojenie s iným právom, uplatní sa toto druhé právo.

V prípade, keď vznikne povinnosť uhradiť škodu na plavidle na šírom mori alebo na lietadle, za rozhodné právo sa považuje právo štátu, v ktorom je plavidlo alebo lietadlo registrované.

3.3 Osobný štatút, jeho aspekty týkajúce sa občianskeho štatútu (meno, bydlisko, spôsobilosť)

Ak je štátny príslušník Slovenskej republiky takisto štátnym príslušníkom iného štátu, daná osoba sa na účely zákona o medzinárodnom práve súkromnom a súvisiacich postupoch považuje len za slovenského štátneho príslušníka. Ak osoba, ktorá nie je štátnym príslušníkom Slovenskej republiky, ktorá je však štátnym príslušníkom dvoch alebo viacerých štátov, na účely zákona o medzinárodnom práve súkromnom a súvisiacich postupoch sa uplatňuje právo štátu, v ktorom má táto osoba trvalý pobyt. Ak osoba, ktorá nemá trvalý pobyt ani v jednom zo štátov, ktorých je štátnym príslušníkom, na účely zákona o medzinárodnom práve súkromnom a súvisiacich postupoch sa uplatňuje právo štátu, s ktorým má táto osoba najužšie spojenie.

Ak osoba nemá štátnu príslušnosť alebo ju nie je možné určiť, uplatňuje sa právo štátu, v ktorom má táto osoba trvalý pobyt. Ak osoba nemá trvalý pobyt alebo ho nie je možné určiť, uplatňuje sa právo štátu, v ktorom má táto osoba prechodný pobyt. Ak nie je možné určiť ani prechodný pobyt, uplatní sa slovenské právo.

Na zmenu osobného mena sa uplatňuje právo štátu, ktorého štátnym príslušníkom je daná osoba.

Na spôsobilosť fyzickej osoby uzatvárať zmluvy sa vzťahuje právo štátu, ktorého je táto osoba štátnym príslušníkom. Fyzická osoba, ktorá podľa práva štátu, ktorého je štátnym príslušníkom, nie je spôsobilá uzatvárať zmluvy, sa považuje za spôsobilú, ak je spôsobilá podľa práva štátu, v ktorom tento záväzok vznikol. Strata alebo obmedzenia spôsobilosti fyzickej osoby uzatvárať zmluvy sa riadi právom štátu, ktorého je táto osoba štátnym príslušníkom.

3.4 Vznik vzťahu rodič – dieťa vrátane adopcie

3.4.1 Vznik vzťahu rodič – dieťa

Určenie alebo zrušenie poručníctva a vzťahy medzi poručníkom a osobou s ustanoveným poručníkom (opatrovaná osoba) sa riadia právom štátu, ktorého štátnym príslušníkom je opatrovaná osoba. Dočasné zdravotnícke opatrenia týkajúce sa cudzieho štátneho príslušníka alebo osoby bez štátnej príslušnosti v Slovenskej republike sa riadia slovenským právom a ostávajú v platnosti dovtedy, kým príslušný štát podľa potreby rozhodne vo veci opatrenia alebo ho zruší. Toto pravidlo sa vzťahuje aj na ochranu majetku cudzieho štátneho príslušníka alebo osoby bez štátnej príslušnosti, ktorý sa nachádza v Slovenskej republike.

Vzťahy medzi rodičmi a deťmi sa riadia právom štátu, ktorého sú štátnymi príslušníkmi. Ak sú rodičia a deti štátnymi príslušníkmi rôznych štátov, uplatňuje sa právo štátu, v ktorom majú všetci trvalý pobyt. Ak sú rodičia a deti štátnymi príslušníkmi rôznych štátov a nemajú trvalý pobyt v rovnakom štáte, uplatňuje sa právo štátu, ktorého štátnym príslušníkom je dieťa.

Postup na uznanie a zapretie otcovstva alebo materstva a na spor o otcovstvo alebo materstvo sa riadi právom štátu, ktorého štátnym príslušníkom je dieťa.

Vyživovacia povinnosť voči pokrvným príbuzným okrem jej zabezpečenia rodičmi deťom a vyživovacia povinnosť voči príbuzným (t. j. iným ako pokrvným príbuzným) sa riadia právom štátu, ktorého štátnym príslušníkom je osoba žiadajúca o výživné.

Postup legitimizácie dieťaťa sa riadi právom štátu, ktorého štátnymi príslušníkmi sú rodičia, alebo právom štátu rodiča, podľa ktorého je osvojenie platné, ak rodičia nie sú štátnymi príslušníkmi rovnakého štátu. Súhlas dieťaťa, inej osoby alebo vnútroštátneho orgánu s legitimizáciou sa riadi právom štátu, ktorého štátnym príslušníkom je dieťa.

3.4.2 Adopcia

Podmienky na osvojenie a jeho ukončenie sa určujú podľa práva štátu, ktorého štátnymi príslušníkmi je osvojiteľ a osvojenec. Ak sú osvojiteľ a osvojenec štátnymi príslušníkmi rôznych štátov, podmienky na osvojenie a jeho ukončenie sa riadia spoločne právom štátov, ktorých sú štátnymi príslušníkmi. Ak si manželskí partneri dieťa osvojujú spoločne, podmienky na osvojenie a jeho ukončenie sa riadia právom štátu, ktorého štátnym príslušníkom je osvojenec, ako aj právom štátov, ktorých štátnym príslušníkom je jeden alebo druhý z manželov. Forma osvojenia sa riadi právom štátu, v ktorom sa osvojenie uskutočnilo. Účinok osvojenia sa riadi právom štátu, ktorého sú štátnymi príslušníkmi v čase povolenia osvojenia osvojiteľ a osvojenec. Ak sú osvojiteľ a osvojenec štátnymi príslušníkmi rôznych štátov, uplatňuje sa právo štátu, v ktorom majú trvalý pobyt. Ak sú osvojiteľ a osvojenec štátnymi príslušníkmi rôznych štátov a nemajú trvalý pobyt v rovnakom štáte, uplatňuje sa právo štátu, ktorého štátnym príslušníkom je osvojenec.

3.5 Manželstvo, nemanželské páry, partnerstvá, rozvod, súdna rozluka, vyživovacia povinnosť

3.5.1 Manželstvo

Podmienky na uzavretie manželstva sa riadia právom štátu, ktorého je každá z osôb štátnym príslušníkom v čase uzatvorenia manželstva. Forma manželstva sa riadi právom štátu, v ktorom bolo manželstvo uzatvorené. Neplatnosť manželstva sa riadi právom, podľa ktorého sa toto manželstvo uzatváralo na základe uvedených kolíznych noriem.

3.5.2 Nemanželské páry a partnerstvá

Zákon o medzinárodnom práve súkromnom a súvisiacich postupoch neobsahuje nijaké osobitné ustanovenia týkajúce sa nezosobášených párov alebo párov, ktoré spolu žijú. Vzhľadom na to, že dôsledky partnerského spolužitia bez uzavretia manželstva sú rovnaké ako v prípade manželstva, mohli by sa ustanovenia, ktorými sa riadi manželstvo, uplatňovať aj na takéto prípady partnerského spolužitia.

Majetkové vzťahy medzi dvomi osobami, ktoré spolu žijú v partnerstve bez uzavretia manželstva, sa riadia právom štátu, ktorého sú štátnymi príslušníkmi. Ak tieto osoby nemajú rovnakú štátnu príslušnosť, uplatňuje sa právo štátu, v ktorom majú spoločný pobyt. V prípade zmluvných majetkových vzťahov medzi ľuďmi, ktorí spolu žijú v partnerstve bez uzavretia manželstva, sa riadia rozhodným právom pre ich majetkový vzťah v čase uzatvorenia zmluvy.

Zákon o medzinárodnom práve súkromnom a súvisiacich postupoch neobsahuje nijaké osobitné ustanovenia týkajúce sa registrovaných homosexuálnych zväzkov a ich podmienok. Vzhľadom na to, že dôsledky homosexuálnych zväzkov sú rovnaké ako v prípade manželstva, môžu sa uplatňovať rovnaké ustanovenia, ktorými sa riadi manželstvo.

3.5.3 Rozvod a súdna rozluka

Rozvod sa riadi právom štátu, ktorého štátnymi príslušníkmi sú obaja manželskí partneri v čase podania žiadosti o rozvod. Ak sú manželskí partneri v čase podania žiadosti o rozvod štátnymi príslušníkmi rôznych štátov, rozvod sa riadi rovnako právom štátov, ktorých sú štátnymi príslušníkmi. Ak sa rozvod nemôže uskutočniť na základe uvedených pravidiel, riadi sa slovinským právom, ak jeden z manželov má v čase podania žiadosti o rozvod trvalý pobyt v Slovenskej republike. Ak jeden z manželských partnerov je slovinským štátnym príslušníkom, ale v Slovinsku nemá trvalý pobyt a rozvod sa nemôže uskutočniť na základe uvedených pravidiel, rozvod sa riadi slovinským právom.

Zákon o medzinárodnom práve súkromnom a súvisiacich postupoch neobsahuje nijaké osobitné ustanovenia týkajúce sa ukončenia homosexuálnych zväzkov. Vzhľadom na to, že dôsledky homosexuálnych zväzkov sú rovnaké ako v prípade manželstva, môžu sa uplatňovať rovnaké ustanovenia, ktorými sa riadi rozvod.

3.5.4 Vyživovacia povinnosť

Vzťahy medzi rodičmi a deťmi sa riadia právom štátu, ktorého sú štátnymi príslušníkmi. Ak sú rodičia a deti štátnymi príslušníkmi rôznych štátov, uplatňuje sa právo štátu, v ktorom majú všetci trvalý pobyt. Ak sú rodičia a deti štátnymi príslušníkmi rôznych štátov a nemajú trvalý pobyt v rovnakom štáte, uplatňuje sa právo štátu, ktorého štátnym príslušníkom je dieťa.

3.6 Majetkové vzťahy medzi manželmi

Osobný a majetkový režim medzi manželskými partnermi sa riadia právom štátu, ktorého sú štátnymi príslušníkmi. Ak sú manželskí partneri štátnymi príslušníkmi rôznych štátov, uplatňuje sa právo štátu, v ktorom majú trvalý pobyt. Ak manželskí partneri nemajú rovnakú štátnu príslušnosť ani trvalý pobyt v rovnakom štáte, uplatňuje sa právo štátu, v ktorom mali naposledy spoločný pobyt. Ak rozhodné právo nemožno určiť v súlade s týmito pravidlami, uplatňuje sa právo, s ktorým majú najužšie spojenie.

Zmluvné majetkové režimy medzi manželskými partnermi sa riadia právom štátu, ktorým sa riadia ich osobné a majetkové vzťahy v čase uzatvorenia zmluvy. Ak sa v tomto práve stanovuje, že manželskí partneri si môžu zvoliť právo, ktorým sa budú riadiť ich majetkové dohody, uplatňuje sa právo, ktoré si vybrali.

Ak sa manželstvo skončí alebo zanikne, na osobný režim a režim spoločného vlastníctva sa uplatňujú rovnaké kolízne normy, ktoré sa uplatňujú na osobné a majetkové režimy medzi manželskými partnermi.

3.7 Závetý a dedičstvo

Dedičstvo sa riadi právom štátu, ktorého štátnym príslušníkom v čase smrti bol zosnulý. Dedičská spôsobilosť sa riadi právom štátu, ktorého štátnym príslušníkom v čase výkonu závetu bol závetca.

Forma závetu je platná, ak je platná v súlade s jedným z týchto právnych systémov: právo štátu, v ktorom bude závet zostavený; právo štátu, ktorého štátnym príslušníkom bol závetca v čase zostavenia závetu alebo v čase smrti; právo štátu, v ktorom mal závetca trvalý pobyt v čase zostavenia závetu alebo v čase smrti; slovinské právo; alebo s ohľadom na nehnuteľnosti právo štátu, v ktorom sa nachádza nehnuteľnosť.

Forma zrušenia závetu je platná, ak je platná v súlade s ktorýmkoľvek právom, podľa ktorého je zostavenie závetu platné, ako sa vysvetľuje.

3.8 Nehnuteľnosti

V prípade majetkových vzťahov a iných práv na veci sa uplatňuje právo štátu, v ktorom sa vec nachádza. V prípade majetkových vzťahov týkajúcich sa prepravovaných vecí sa uplatňuje právo štátu, ktorý je cieľovým štátom. V prípade majetkových vzťahov týkajúcich sa prepravných vozidiel sa uplatňuje právo štátu, v ktorom sa tieto vozidlá nachádzajú, pokiaľ sa v slovinskom práve nestanovuje inak.

3.9 Platobná neschopnosť

Nariadenie Rady (ES) č. 1346/2000 z 29. mája 2000 o konkurznom konaní sa uplatňuje priamo v Slovinsku na otázky, ktoré patria do rozsahu jeho pôsobnosti, a v členských štátoch EÚ. V prípadoch, keď sa nariadenie neuplatňuje, rozhodným právom je slovinské vnútroštátne právo, konkrétne zákon o finančných transakciách, insolvenčnom konaní a povinnom zániku (*Zakon o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju*; skratene „ZFPIPP“, UL RS, ZFPIPP-UPB7, č. 63/2013).

Podľa kapitoly tohto zákona s názvom „Insolvenčné konanie s medzinárodným prvkom“ obsahuje všeobecné pravidlá týkajúce sa insolvenčného konania s medzinárodným prvkom, sa riadi prístup zahraničných veriteľov a správcov k vnútroštátnemu súdu a spolupráca so zahraničnými súdmi a zahraničnými správcami. Riadi sa ním takisto uznávanie zahraničného insolvenčného konania, ako aj predbežné opatrenia, paralelné opatrenia z dôvodu platobnej neschopnosti a rozhodné právo pre následky insolvenčného konania.

Vnútroštátny súd s právomocou rozhodovať vo vnútroštátnom insolvenčnom konaní môže rozhodovať o uznaní cudzieho postupu a o spolupráci s cudzími súdmi. Miestne vnútroštátne súdy, ktoré sú oprávnené riadiť vnútroštátne insolvenčné konanie, sú: 1. v prípade, keď dlžník, ktorým je vnútroštátna právnická osoba alebo podnikateľ, má sídlo v Slovinskej republike: súd na území, kde má dlžník sídlo; 2. v prípade, keď dlžník, ktorým je zahraničná osoba, má pobočku v Slovinskej republike: súd na území, kde sa nachádza hlavné miesto podnikateľskej činnosti dlžníkovej pobočky; 3. v ostatných prípadoch: okresný súd v Ľubljane (Okrožno sodišče v Ljubljani).

Pokiaľ ide o právo, ktorým sa riadia právne následky insolvenčného konania, všeobecným pravidlom je, že sa uplatňuje právo štátu, v ktorom sa uskutočňuje konanie, pokiaľ sa v práve v súvislosti s konkrétnym prípadom nestanovuje inak. Zákon o finančných transakciách, insolvenčnom konaní a povinnej likvidácii obsahuje pravidlá pre rozhodné právo, pokiaľ ide o zmluvy, ktoré sa zaoberajú použitím nadobudnutej nehnuteľnosti, keďže sa uplatňuje právo štátu, v ktorom sa nachádza nehnuteľnosť. Osobitné pravidlá pre právo vzťahujúce sa na práva registrovaných v registri (právo štátu, ktorý má autorizáciu spravovať register) sa uplatňujú vzhľadom na rozhodné právo pre platobné systémy a finančné trhy (právo štátu uplatňované na tieto platobné systémy/finančné trhy), vzhľadom na rozhodné právo pre zmluvy na kompenzáciu zmlúv a pre zmluvy na spätné vykúpenie a na právo, ktorým sa riadia pracovné zmluvy.

Obsah pôvodných vnútroštátnych jazykových verzií na tejto webovej lokalite spravujú príslušné kontaktné body EJS. Preklady týchto textov zabezpečila Európska komisia. V prekladoch preto ešte môžu chýbať možné úpravy pôvodných textov, ktoré neskôr vykoná príslušný štátny orgán členského štátu. Európska justičná sieť pre občianske a obchodné veci ani Európska komisia nenesú žiadnu zodpovednosť ani inak neručia za informácie alebo údaje, ktoré tento dokument obsahuje alebo na ktoré odkazuje. Právne normy v oblasti autorských práv členského štátu zodpovedných za túto stránku nájdete v právnom oznámení.

Posledná aktualizácia: 17/04/2018